

နေထွင်နှောင်

ရေတမာပင်အောက်က

လူလေးယောက်နှင့် အခြားဝတ္ထုတို့များ

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ဤဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်တွင် ကျွန်တော်၏ ပင်ကိုရေး ရသစုံ ပရလောက ဝတ္ထုတိုများကို ပေါင်းစု ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ရာတွင် လည်း စာရေးသူနှင့်ပရိသတ်တို့ အကြိုက်ချင်း တူညီကြသော ဝတ္ထုတိုများ ဖြစ်ပြီး စာဖတ်သူများ နှင့် တစ်သဘောတည်းကျသော ဝတ္ထုတိုများ ဟု လည်း ဆိုချင်ပါသည်။ ။

တကယ်တမ်းတော့ ပရလောကဝတ္ထုများ နောက်ကွယ်မှ အကြောင်းအရာအချို့တို့ သည် အလွယ်တကူ သက်သေပြနိုင်သော ကိစ္စများ တော့မဟုတ်ပါ။ သို့တိုင်အောင် သမိုင်းခေတ်ဦးမှ သည် ယနေ့အထိ လူသားအားလုံး၏ ရင်ထဲတွင် စွဲထင်နေသော တမလွန်၏ အခြားသော မျက်နှာစာ ပုံရိပ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်နေပါသည်။ ။ မည်သည့်ဘာသာမည်သည့်လူမျိုးဖြစ်ပါစေ တမလွန်ကာလနှင့် ပရလောကကို ယုံကြည်တတ်ကြလေသည် သာ ဖြစ်ရာ ကွယ်လွန်သူများကို ရည်စူးပြီး အမျှအတမ်းဝေခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုဆုတောင်းခြင်းဆိုသော နောက်ဆက်တွဲအကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ။

ထိုသို့သော ဘာသာရေး ယုံကြည်ချက်များကို ယုံကြည်သူတိုင်းသည် တမလွန်၏ အခြားသော စာမျက်နှာဖြစ်သော ဝိညာဉ်လောကဆိုသည့် ပရလောက တစ်ခုကို လက်ခံ ယုံကြည်နေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုအခါတွင် သရဲအခြောက်ခံရသည် (ဝါ) မကောင်းသော ဝိညာဉ်များ နှော

င့်ယှက်သည် ဟူသော အဖြစ်သတင်းစကားများကတော့ လူအများကြားတွင် မကြာခဏ ကြားလာနေရပါသည်။ ။

သို့တိုင် ရာခိုင်နှုန်း အများ စုတို့ သည် လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်းနှင့် ကာယကံရှင်၏ စိတ်အားငယ် ကြောက်လန့်တတ်ခြင်းတို့ သာ ဖြစ်နေတတ်ကြပါသည်။ ။ ထိုအထဲမှ အနည်းငယ်သော အကြောင်းအရာတို့ သည် ကား ဖြစ်ရပ်မှန်နှင့် အမှန်တကယ်ဖြစ်နိုင်သော ခြောက်လှန့်ခံရခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ထိုအခါ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ စူးစမ်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကလည်း သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာသုတေသန ပြုလာကြပါသည်။ ။

ထိုသို့ သုတေသနပြု ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်းကို ကျော်လွန်ပြီး အမှန်တကယ်ပင် ဝိညာဉ်တို့ ၏ ခြောက်လှန့် ခံရသည် ဟု ယုံကြည်ရသော အကြောင်းတရားများကိုလည်း ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် တွေ့ရှိလာကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ဆီတွင် ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် အချို့ဖြစ်ရပ်များမှာ ချဲ့ကားပြောဆိုနေမှုများ သာ... ထိုကြားထဲတွင် တော့ အမှန်တကယ်ပင် ဝိညာဉ်များ ၏ ခြောက်လှန့်ခြင်းကို ကိစ္စရပ် အစစ်အမှန်များ လည်း ရှိနေပါသေးသည်။ ။

ထိုအရာများ ထဲမှ ကျွန်တော်သည် လည်း လူသတင်း လူချင်းဆောင်ပြီး ဝိညာဉ် ပရလောကအကြောင်းများ များ စွာကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားမှ ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ အချို့က ဖြစ်နိုင်စရာမရှိပါ။ အချို့ကလည်း ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိနေတတ်ပါသည်။ ။ ထိုအထဲမှ ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိတာလေးတွေကိုယူပြီး မဖြစ်နိုင်တာလေးတွေကို ပယ်လိုက်သော အခါ ထိုပရလောကနှင့် ပတ်သက်သော အခြေခံအချက်အလက်ကောင်းများ စွာကို ရရှိလာပါသည်။ ။

ထို့နောက်တွင် တော့ ကျွန်တော့်၏ ပင်ကိုစိတ်ကူး ဇာတ်အိမ် ကျော

ရိုးမကြီးများ တွင် သင့်တော်လျောက်ပတ်စွာ ဆင်ယင်ပေါင်းစပ်ပြီး နောက်တွင် တော့ ဇာတ်အိမ်ခိုင်မာပြီး အတွေးစိတ်ကူးလည်း ဖြန့်ကြက်စဉ်းစားနိုင်စရာရှိသော ပရလောက ဇာတ်လမ်းကလေးများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည် ဟု ပင် ဆိုချင်ပါသည်။ ။ တစ်ပုဒ်ချင်းစီတွင် လည်း ရသတစ်မျိုးစီထက် ပိုသော အတွေးအမြင် ခံစားချက်များကို ပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့် ယုံကြည်နေမိပါသည်။ ။

စာရှုသူသည် ဘာသာယုံကြည် သက်ဝင်မှု တစ်မျိုးမျိုးကို ကိုးကွယ်သက်ဝင်သည် ဆိုပါက တမလွန်နှင့် ပရလောကတစ်ခု တည်ရှိနေမည်။ ထိုအခါ ဤဝတ္ထုတိုများ သည် လက်တွေ့ယုံကြည်သက်ဝင်မှုအဖြစ် လူအများ လက်ခံထားကြသော အယူဝါဒများ နှင့် များစွာ ကင်းလွတ်နေတော့မည် မဟုတ်ဘဲ ထပ်တူစီးမျော ခံစားကြည့်နိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု သာ ဆိုချင်ပါတော့သည်။ ။

နေရာဒေသအသီးသီးမှ ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ပရိသတ်များ ၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးနှင့် ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားရာတွင် တစ်နည်းနည်းနှင့် ပတ်သက်ကူညီခဲ့ကြသူများ အပါအဝင် ဆန်းစသော်တာ စာပေထုတ်ဝေရေး စာပေတိုက်တို့ ကိုပါ နေထွဋ်နောင်မှ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ။

အနန္တငါးဖြာ ဦးထိပ်ဆင်လျက်...
ခင်မင်လေးစားစွာဖြင့် ...
နေထွဋ်နောင်

ရေတမာပင်အောက်က လူလေးယောက်

အခန်း (၁)

ဧရာဝတီတိုင်း အုန်းပင်စုရွာကလေးမှ မင်းစိန်တစ်ယောက် အကြံအစီ
ကံနေပါသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ဇနီးဖြစ်သူအတွက် ဆေးထပ်ဝယ်ပေးရ
န် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ရွာတွင် ဆေးက မရှိသည် မို့ သူလုပ်နိုင်စရာကတော့ ပု
သိမ်နှင့် မြောင်းမြ တစ်ခုခုသို့ သွားဝယ်ဖို့ သာ ရှိပါတော့သည်။ ။ ပုသိမ်
က ခရီးပိုကွာလှမ်းနေသောကြောင့် မြောင်းမြသို့သာ သွားရောက်ရန် သူ
ရွေးချယ်လိုက်ရပါသည်။ ။

စက်လှေပိုင်ရှင် တစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုအုန်းဖေ၏ လှေကို အကူအညီ
တောင်းပြီး ငှားရန် သွားရောက်ခဲ့ပါ သော်လည်း စက်ပျက်နေကြောင်း
သိလိုက်ရပြီး သူ လက်မှိုငြင်ချရတော့မလို ဖြစ်နေပါသည်။ ။ ကြံရာမရသ
ည့်အဆုံး မြစ်ကမ်းစပ်နံဘေးသို့ ထွက် လာပြီး တစ်ခါတလေ ဖြတ်သွား
တတ်သည့် စက်လှေတစ်စီးတလေလောက်များ တွေ့နိုင်မလားဟု သူ
ရှာဖွေကြည့်နေမိပြန်ပါသည်။ ။

ထိုစဉ်အချိန်က ယခုခေတ်လို စက်လှေပေါပေါများများ မရှိလှသေး။
ရွာငယ်အချို့ဆိုလျှင် စက်လှေပိုင်သူပင် မရှိကြပါ။ ။ အရေးတကြီးပင်
ဝမ်းကိုက်နေသော ဇနီးအတွက် ဆေးဝယ်နိုင်ရန်လည်း အရေးကြီးနေပါ
သည်။ ။

"မင်းစိန်ရေ ဘာတွေ ငေးနေတာလဲ"

"စက်လှေတစ်စီးလောက် လိုနေလို့ မြမောင်၊ ငါ့မိန်းမ ဝမ်းကိုက်နေ

တာလေ"

"မင်း ဒါဆို ဟို..."

"ကိုအုန်းဖေ စက်လှေဆိုရင် မပြောနဲ့ တော့ သူ့လှေစက်ပျက်နေတာ သုံးရက်ရှိနေပြီ"

"ဖြစ်ရလေ မင်းစိန်ရယ် ညကြီးမင်းကြီး"

အချိန်မှာ ညခုနစ်နာရီကျော်မျှပင် ရှိသေးသော်လည်း ထိုစဉ် ထိုအချိန်အရ ကျေးရွာများ တွင် အိပ်ချိန်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။ ။

"မထူးပါဘူး မင်း လှေနဲ့ လိုက်ပို့မလား မြမောင်၊ ငါ ငွေကောင်းကောင်း ပေးမယ်ကွာ၊ သုံးဆယ်ပေးမယ်"

"ဘုရား ဘုရား ရေထရက်ကြီးကို ရေဆန်လှော်ရမှာ မနက်ဆယ်နာရီတောင် ရောက်ပါ့မလားကွာ မြစ်ဆုံထိပ်ကို ရောင်အောင်တောင် မနည်း"

" မဟုတ်ဘူး လေ ရေကျော်တည်းကဖြတ်ချရင် မြစ်ဆုံထိပ်ပေါက်ကို ကျော်သွားပြီပဲ"

"ဘာ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲလား ဟာ မဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ ရေတမာပင်ကြီးအောက်ကို နှစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုဖြတ်မလဲ၊ သုံးဆယ်လည်း မရရင် နေပါတော့၊ ငါ့ဘာသာ တံငါပဲ လုပ်တာကောင်းပါတယ် မလိုက်ရဲဘူး မောင်"

ပြောမယ့်သာ ပြောလိုက်ရပါသည်။ ။ မင်းစိန်ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုရေတမာပင်ကြီးကို ဖြတ်ရမှာ ကြောက်နေပါသည်။ ။ အလွန်သရဲခြောက်လှပါသော ထိုရေတမာပင်ကြီးသည် ဒီပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ ရေလမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကို တားဆီးထားသော မဟာတံတိုင်းကြီးလိုလည်း ဖြစ်

နေသည် မဟုတ်ပါလား။

"ဒီလိုလုပ် မင်းစိန်ရေ နောက်ဆို မင်းကုန်စုံဆိုင်လေးမှာ ဆေးဝါးပါ ရောတင်ထား လိုက်လေ"

"မဖြစ်ပါဘူးကွာ ရွာက တော်တော်စည်ကားတာဆို မင်းမို့ပြောရက် တယ်"

ထိုစဉ်မှာ ပင် သီချင်းတကြော်ကြော် ကြားလိုက်ရသောကြောင့် သူ တို့ နှစ်ဦးသား လှည့်ငေးလိုက်ရာ အရက်သမား ငတေတစ်ယောက် ဖြ တ်လျှောက်လာနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရပါသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း မင်း စိန်တစ်ယောက် အကြံတစ်ခု ရသွားပြန်ပါသည် ။

"ဟေ့ ငတေရေ လာစမ်းပါဦးကွာ"

"ဘာများ တုံးကွ မင်းစိန်ရ"

"ငါတို့ မြို့တက်ပြီး ဆေးဝယ်စရာရှိလို့ လေကွာ လိုက်ခဲ့ရင် အရက်ဖိုး အကြိုက်ပေးမယ်ကွာ"

"ဒီအချိန်ကြီး ရေကျော်ပေါက်က သွားရင်တော့ ငါမလိုက်ဘူး"

"တွေ့လား အမူးသမားတောင် မလိုက်ရဲဘူး"

"သုံးဆယ်ပေးမယ်ကွာ"

"ဘာ သုံးဆယ်ဟုတ်လား မင်းစိန်၊ အင်း သုံးဆယ်ဆို တစ်ပတ်လော က် အရက်ဖိုးရ၊ အင်း ငါစဉ်းစား ဟာ ဟိုမှာ ဒေါ်ဝိုင်းလာနေပြီ"

ငတေ စကားကြောင့် မင်းစိန်တို့ နှစ်ဦး လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရူး မကြီး ဒေါ်ဝိုင်းတစ်ယောက် သနပ်ခါးကို ပွေးနေအောင်လိမ်းရင်း လျှောက်လာနေပါသည် ။

"ဒေါ်ဝိုင်းပါရင် ငါလိုက်မယ်"

"ဘာကွ မင်း"

"ငါက အဲသဘောမျိုး ပြောတာ မဟုတ်ဘူး မင်းစိန်၊ တို့ သုံးယောက် ဆို မြမောင်က နောက်ကလှော်မယ်၊ ငါက ရှေ့ကလှော်မယ်ဆိုရင် မင်း ကတော့ အလယ်မှာ သက်သက်သာသာပဲလေ၊ သစ်ပင်ကြီးကို ရှေ့ဆုံး က ရောက်သွားမှာ ငါကြောက်တယ်၊ ဒေါ်ဝိုင်းကို လှေဦးမှာ ထားပြီး လှော်သွားရင် ငါလည်း နေသာထိုင်သာရှိတာပေါ့ အဟဲ"

"အမူးပါးပါးလေးကွာ"

မြမောင်က ဝင်ပြီး မှတ်ချက်ချလိုက်တော့သည် ။ ဒီလိုနှင့် ပွဲကတော့ ဈေးတည့်လှနေလေပြီ။

"ဒေါ်ဝိုင်းရေ ကျွန်တော်နဲ့ မြို့လိုက်ခဲ့ပါလား"

"အမယ် နင်က ငါ့ကို ဘယ်လိုထင်လို့ လဲ အရင်ချစ်ခွင့်ပန် အဖြေမ တောင်းဘဲ ဇွတ်နော် ဟင်းဟင်း"

"ဘုရား ဘုရား သားတော့ လူပေါင်းမှားပြီ၊ ဒီလိုလေ ဒေါ်ဝိုင်းရဲ့ မြို့ တက်ပြီး မုန့်သွားစားကြမလို့ အဲဒါ စေတနာနဲ့ ခေါ်တာပါဗျာ လိုက်ခဲ့ပါ နော်"

"အမ် နင်က တော်တော် သဘောကောင်းပါလား၊ ငါရင်တောင် ခုန်မိ တယ် ဟီဟီး"

ဒီလိုနှင့် အရူးမကြီးဒေါ်ဝိုင်းကို လှေဦးတွင် တင်ပြီး အမူးသမား င တေနောက်မှ ရံကာ လှော်ခတ်လာကြသော မြမောင်၏ လှေကလေးသည် ရွာမှ တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည် ။ ရေထရက်လသာချိန် မို့ မြစ်ရေပြင်ကြီးက မို့မောက်ပြီး ကြွတက်နေသလို ဘေးပတ်လည် ဒီ

ရေတောကြီးများကိုလည်း ရှုမဆုံးနိုင်ဘဲ မြင်တွေ့နေရပါတော့သည်။ ။
